

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

وَعِبَادُ الرَّحْمَنِ الَّذِينَ يَمْشُونَ عَلَى الْأَرْضِ هَوْنًا وَإِذَا خَاطَبَهُمُ الْجَاهِلُونَ قَالُوا سَلَامًا ﴿٦١﴾ وَالَّذِينَ يَبِيتُونَ لِرَبِّهِمْ سُجَّدًا وَقِيَامًا ﴿٦٢﴾ وَالَّذِينَ يَقُولُونَ رَبَّنَا اصْرِفْ عَنَّا عَذَابَ جَهَنَّمَ إِنَّ عَذَابَهَا كَانَ غَرَامًا ﴿٦٣﴾ إِنَّهَا سَاءَتْ مُسْتَقَرًّا وَمُقَامًا

وَقَالَ النَّبِيُّ ﷺ : أَكْمَلُ الْمُؤْمِنِينَ إِيمَانًا أَحْسَنُهُمْ خُلُقًا

Eerbiedwaardige moslims!

De gezegende maand Ramadan is een maand die het ego opvoedt, het hart zuivert en de gelovige voorbereidt op een mooi karakter en rechtschapen daden. Onze Heer leert ons met de zegen van deze maand niet alleen het vasten, maar ook dat het geloof zichtbaar wordt in ons gedrag in ons woord, onze houding en ons leven als ware dienaren. In Soera al-Foerqaan beschrijft onze Heer de dienaren van de Meest Barmhartige en hun eigenschappen als volgt:

“De dienaren van de Meest Barmhartige zijn zij die nederig en waardig over de aarde wandelen; en wanneer onwetenden hen aanspreken, zeggen zij ‘vrede’ en gaan verder. Zij zijn het die de nacht doorbrengen in aanbidding van hun Heer, neerknielend en staand. Zij zeggen: ‘Onze Heer, wend de bestraffing van de Hel van ons af; waarlijk, haar bestraffing is zwaar en blijvend. Voorwaar, zij is een slechte verblijfplaats en woonplaats.’ En wanneer zij uitgeven, zijn zij noch verkwistend noch gierig, maar houden zij het midden tussen beide. Zij roepen naast Allah geen andere god aan; zij nemen geen leven dat Allah verboden heeft, behalve met recht; en zij plegen geen overspel. Wie dat doet, zal een zware straf ontmoeten. Op de Dag der Opstanding wordt zijn bestraffing verdubbeld en hij zal daarin vernederd verblijven behalve wie berouw toont, gelooft en goede daden verricht; voor hen zal Allah hun slechte daden in goede veranderen. Allah is Vergevensgezind, Meest Barmhartig. En wie berouw toont en goede daden verricht, keert zich waarlijk tot Allah. Zij leggen geen valse getuigenis af; en wanneer zij langs ijdelheid komen, gaan zij er waardig aan voorbij. En wanneer zij herinnerd worden aan de tekenen van hun Heer, vallen zij niet doof en blind neer. En zij zeggen: ‘Onze Heer, schenk ons in onze echtgenoten en onze nakomelingen een bron van vreugde en maak ons tot leiders voor de godvrezenden.’”

(Foerqaan:63–74)

Eerbiedwaardige broeders!

Deze edele verzen die wij zojuist hebben geciteerd, leren ons hoe de dienaren van de Meest Barmhartige leven in geloof, karakter en toewijding. Wat moeten wij hieruit begrijpen en in ons leven toepassen? De gelovige is niet hoogmoedig, hard of kwetsend, maar nederig, beheerst en waardig. Wanneer hij wordt uitgedaagd, reageert hij niet in

dezelfde toon. Hij aanvaardt geen onrecht, maar spreekt ook niet in de taal van ruzie. Hij bewaakt zijn tong, vermijdt het breken van harten en vergroot de vrede. Deze verzen leren ons dat dienaarschap niet alleen overdag geldt, maar ook 's nachts. De gelovige leeft zijn dag met het bewustzijn van aanbidding en wijdt ook zijn nacht aan zijn Heer. Het nachtgebed zuivert het ego en doet het hart herleven. De nachten van Ramadan zijn een grote kans om daaraan te wennen. De dienaren van de Meest Barmhartige worden niet achteloos door vertrouwen in hun daden; zij zoeken voortdurend toevlucht bij Allah. De gelovige leeft tussen vrees en hoop: hij verlangt naar het Paradijs en zoekt bescherming tegen de Hel. Hij verwaarloost het gebed niet, want het gebed is zijn toevlucht. De gelovige is gematigd in zijn uitgaven: hij verspilt niet en is niet gierig. Hij streeft naar het goede en ziet om naar de behoeftigen, maar vervalt niet in pronkzucht of overdrijving. Deze verzen maken ook duidelijk dat de gelovige zich verre houdt van grote zonden. Zijn geloof is zuiver in het één-zijn van Allah; hij nadert geen onrecht, neemt geen leven zonder recht en pleegt geen overspel. Hij bewaart zijn eer en kuisheid. Hij leeft oprecht en verdedigt altijd de waarheid. Toch herinnert onze Heer ons aan de wijde van de deur van berouw. De gelovige bedekt zijn fout niet en volhardt niet in zijn zonde. Hij pronkt niet met vroegere misstappen. Zijn berouw is niet slechts met woorden, maar met daden. Hij verricht goede werken en vervalt niet in wanhoop. De dienaren van de Meest Barmhartige maken waarheid tot hun levensmotto: zij staan nooit zij aan zij met leugen of valse getuigenis. Zij zijn betrouwbaar, kiezen de zijde van rechtvaardigheid en verspillen hun leven niet aan zinloze bezigheden. Zij raken niet verstrikt in roddel of verdeeldheid en bewaren hun eer en waardigheid. Wanneer de Koran wordt geciteerd, sluiten zij hun hart niet af; wanneer de verzen worden herinnerd, ontwaken zij en nemen zij het ter harte. Zij verdraaien de waarheid niet naar hun eigen belangen, maar nemen er lering uit en passen haar toe in hun leven. Tot slot leren deze verzen dat de gelovige niet alleen voor zichzelf, maar ook voor zijn gezin en nageslacht bidt en zich inspant. Hij ziet zijn echtgenoot of echtgenote niet alleen als bron van wereldse rust, maar als metgezel op weg naar het Paradijs. Hij wenst voor zijn kinderen niet enkel werelds succes, maar geloof, goede manieren en rechtschapenheid. Het huis levend houden met de Koran, kinderen opvoeden met het goede voorbeeld en gebed verbinden met inspanning dat past bij de dienaren van de Meest Barmhartige.

“Ik sluit mijn preek af met een edele âyet uit de Koran een âyet-i kerime: ***“Zeg eens: wie is beter geleid? hij die op zijn gezicht kruipt en struikelt, of hij die rechttop loopt op een rechte weg?”*** (Mulk:22)